



NOVI ČAS



„Novi čas“

List stane

Izhaja vsak petek ob 12. uri dopoldne. Uredništvo in upravnništvo je v Gosposki ulici št. 6, drugo dvorišče.

za celo leto . . . 4
za manj premožne 3
v Nemčijo . . . 5
posamezne številke 8
Oglasi po dogovoru.



Štev. 35.

V Gorici, 30. avgusta 1912

Leto III.

Vesela Istra.

(Poročilo iz Istre.)

Istrska katoliško-narodna mladina je slavila prvo veliko slavlje dne 24. in 25. avg. v Bermu. Bili so to dnevi, kakoršnih dosedaj še ni doživeli Istra, dnevi, ki ostanjejo vsem udeležencem v trajnem spominu.

V soboto 24. avgusta je zborovalo dijaštvo. Dopoldne je bil sestanek s predavanjem tov. abit. Pavliča o dijaškem soc. delu. Sledil je živahen razgovor, v katerem se je zlasti povdarjala potreba potovanja po domovini, da dijaki spoznajo socialne razmere svojega ljudstva. Popoldne se je vršil občni zbor »Dobrile«. Tu smo dobili vpogled v naravnost vzorno delo istrskega dijaštva za ljudsko izobrazbo. Našli so se maloverni, tako je dejal preds. Sironič, ki so hoteli naj se društvo radi malega števila članov razpusti. Toda dijaštvo zaupa v Boga in v moč svojih idej-vodnic. V teku 9 mesecev so ustanovili Dobrilaši 15 mladeniških društev. Društvo je prejelo in odposlalo v preteklem poslovnem letu okrog 300 dopisov, dalo je natisniti tiskovine za mlad. društva, ustanavljalo knjižnice, začelo tudi akcijo proti analfabetizmu, ki so jo pa zavrli »napredni« akademiki. Blagajna seveda pri tolikem delu težko izhaja; največ so darovali duhovniki. Knjižnica »Dobrile« šteje vsega vkup 1200 zvezkv. Po vsprejemu novih članov je revizor star. Defar predlagal odboru absolutorij s pohvalo, ki ga je dala skupščina z navdušenjem. V novi odbor so bili izvoljeni: Milanović preds., Marčac tajnik, Kocijan blag. in štirje podtajniki. Ker »Dobrila« deluje celo leto in ne samo o počitnicah, se spremeni na predlog tov. iur. Sironiča naslov v: »Akad. prosvetno društvo Dobrila«. Pri slučajnostih se sprejme resolucija, naj duhovniki od potujočih dijakov zahtevajo legitimacije »Saveza« in druga resolucija, naj isti pošljejo društvu knjige, ki jih ne rabijo. Nato preds. zaključi občni zbor.

Drugi dan, v nedeljo se je vršil sestanek mladeniških društev pri cerkvi Matere božje v Bermu. Po sv. maši je g. župnik Grašič blagoslovil zastavo domačega

društva. V svojem govoru je slavil škofa Dobrilo, ki je bil vrl dušni pastir, velik narodnjak in dober gospodar; te tri lastnosti: močna vera, ljubezen do naroda in dobro gospodarstvo naj bi dičile našo mladino. V tem znamenju se je nato vršil ves krasno uspehi tabor. Govorili so: naduč. Borbačir, preds. zborovanja iur. Defar, zastopnik »Orlov« g. urednik Terseglav. Piero Sironič, urednik »Hrvatske Škole« Bačić, župnik Pilat, mladenič Ritoša, kapelan Janko in bogosl. Picinič. Popoldne sta se po cerkvenem opraviilu igrali dve šaloigrri na prostem, nakar so se udeleženci fotografirali. Bilo jih je nad 500. V prvi vsti gre hvala za krasno prireditvev g. župniku iz Berma Grašiču, temu neumornemu delavcu za blagor istrskega naroda. Bog mu daj mnogo posemovavcev.

Zbor je odposlal udanostno brzojavku očetu katoliškega pokreta, škofu Mahničju in svojemu nadpastirju, škofu tržaškemu, premil. g. dr. A. Karlinu, ki je zboru poslal svoj blagoslov. Tabor je med drugimi brzojavno pozdravil tudi kranjski dež. glavar dr. Susteršič.

Istra ni več tužna, Istra vstaja.
A. G.

Silno nas veseli to poročilo. Kaže nam, da tudi v kameniti Istri naše gibanje pridobiva ta in lposebno med kmečko mladino vnetih bojovníkov. Za našo goriško mladino naj bo to vspondubuden vzgled, da bo še z večjo vnemo vstrajala v dobrem. Istrski mladini pa častitamo na odločno započtem delu, ki je v Istri bilo tako nujno potrebno!

Polovičarstvo propada povsod. Mladina čvrsta in odločna gre naprej!

Pravdanje.

Splošno znano je, da se Goričani radi pravdajo. Pravda je pa drag šport, ki po navadi stane precej denarja. Velikanska razvada pri tem športu je, da si najmeta stranki za vsako malenkost advokata. Če ni pravdna stvar morda vredna niti fajfe tobaka, advokata je treba poklicati na pomoč, da bo zmaga gotovejša!

Čemu toliko pravdanja? Zdi se, da to leži precej v južni krvi. Južni ljudje so ži-

vahni, radi igrajo, se jezijo in prepirajo. Če proda Bric sadje ali vino, Vipavec še vrhtega živino, Gorjan pa les in živino, je korajžen in se čuti »bogataša«, porožlja s kroncami v žepu, pa hajdi po »pravico«. Za zdravnika ni denarja, če zbolí žena ali otrok, za advokata in pravdanje mora biti, če tudi gre zadnji rep iz hleva.

Pri pravdanju je pa med našim kmečkim ljudstvom razširjena še neka druga razvada. Slovenski kmet kaj rad leze v pisarno laškega advokata, češ. Lah bo gotovo ugnal nasprotnika v kozji rog že zaradi narodnosti. To je velika in grda zmotá, in slovenski kmet, ki gre v laško odvetniško pisarno po pravno pomoč, podpisá gospodarsko svojega najhujšega nasprotnika. Zato pojdi, če se že moraš pravdati, k slovenskemu odvetniku svojemu pristašu! Ne pravdaj se pa nikdar brez potrebe in ne delaj si nepotrebnih stroškov in skrbi!

Po svetu.

Zmede na Balkanu.

Pretečene dni je skoro že izbruhnila vojna na Balkanu. Bolgari so imeli v Sofiji shod, na katerem so zahtevali, naj bolgarska vlada Turčiji napove vojno. Enako so zahtevali tudi Srbi. In res je Srbija že mobilizirala več divizij. Na črnogorski meji se boji še vedno bijejo. Tudi iz Rusije poročajo listi, da se ondi tudi pripravljajo. Dopisnik »Novoga Časa«, ki se mudi na Ruskem, nam piše: »Občinska predstojništva so dobila od vlade ukaz, poklicati vse rezerviste v okrajna mesta.« Pri nas pa se vrše vaje v velikem obsegu, zato se mobilizacija sedaj ne čuti. Vkljub pripravam pa se vlade trudiijo, da ohranijo mir. Glasilo bolgarske vlade »Mir« piše, da vojno s Turki odločno obsoja, ker bi povzročila velikanske žrtve in bi se morebiti celo razdelil Balkan, za kar se Bulgari ne morejo zavzemati. Če se pa v Turčiji mirnim potom ne uvede pravična uprava, je pa vojska za delitev Balkana neizogibna. »Mir« je objavil članek, ki ominja bolgarsko časopisje, da naj Berchtoldovega predloga ne obsoja, ker je Berchtold avstrijski minister. Balkansko vprašanje pa se brez Avstro-Ogrske ne bo rešilo. — Take besede

kažejo, da balkanski narodi še vedno računajo na Avstrijo. Posebno vneta prijateljica Avstriji je Rumunija, kjer se je sedaj mudil naš zunanji minister. Taki obiski v tako resnih časih kažejo, da si države iščejo prijateljstev. Da je namreč naša država računala — in še računa — na vojno na Balkanu, pri kateri bi bili tudi mi prizadeti, sledi iz tega, ker hočejo odpraviti samoupravo v Bosni za čas vojne.

Boji v Turčiji. Dne 27. t. m. ob peti uri popoldne je prekoračil neki turški oddelek pod Kodranom črnogorsko mejo in streljal na črnogorske delavce. Turki so streljali iz svojih utrdb na Črnogorce in na hiše ter na črnogorsko stražo v Trebinjaku. Črnogorci so Turke iz Črnogore kmalu prepodili. — V Albaniji se je sprl zmerni alban-

ski voditelj Hasan z Izo Boljetincem, ki ima še vedno zbranih 15.000 oboroženih Albancev in zahteva, da zasede turški prestol zopet prejšnji sultan. — V Mitrovici je bil umorjen mladoturški stotnik Sedil bej. — V Armeniji so pričeli Kurdi zopet moriti Armence. V vilajetu Van je bilo umorjenih 7 Armencev in oplenjenih pet vasi. —

Nemški cesar je obolel nevarno na neki vratni boleznii, ki je že njegovega očeta spravila v grob. Vendar si ne da miru ter hoče kljub prepovedi zdravnikov udeležiti se vojaških vaj v Švici. — **Na Portugalskem** ravnajo z jetniki, ki so radi politike zaprti, strašno grdo. Na glavo jim dajo kapico, da se vidijo le oči, nos in usta. Celica je temna in nizka. Zraka ni. Niti

najmočnejši nemorejo v takih razmerah vstrajati več let. — **Na Hrvaškem** bo menda odpravljeno sedanje brezpravno stanje. Toda komisar Čuvaj postane baje ban. — **Srbski princ Jurij** je nevarno obolel v Parizu. Baje je bolan na umu. — **Med Japonsko in Rusijo** se vrše pogajanja radi Mandžurije. Če se ne zedinita Rus in Japonci, utegne zopet priti med njima do vojne. — **Pogreb japonskega vladarja** je stal nad 2 miliona. Pokopali so ga opolnoči. Voz s krsto so peljali 4 črni voli, ki so jih prej po običaju Japoncev imenovali za dvorjane. — **Med Rusijo in Avstrijo** se razmere vkljub prizadevanju od strani naše vlade nočejo izboljšati. Rusi hujskajo proti Avstriji, češ da ta hoče zopet ustanoviti staro poljsko kraljestvo itd.

Ljstek.

Junaštvo in zvestoba.

Nemški spisal: JOŽEF SPILLMANN D. J.

(Dalje)

Po kratkem času je mali Jože plašno vskliknil; spotaknil se je bil ob nekaj in zaklical: „Mislim, da tu leže mrtvi“. Tako je bilo. Brunner je potipal malo strašno okence in, ko je dvignil pokrov, je svit požara osvetil grozoten prizor. Bojevanje in klanje se je preneslo do tega podstrešja. Večje število kraljevih služabnikov je padlo tu. A več jakobincev, ki so mrtvi ležali med svojimi žrtvami, je pričalo, da ni šlo brez boja.

Brunner je nasvetoval, naj svoje vojaške suknje zamenjamo s krvavimi oblačili ubitih sovražnikov in naj si nataknejo njihove rdeče čepice; le tako se nam posreči, da pridemo živi iz grada. Nasvet je bil dober; sem bil že mislil na to. Toda zdaj, ko sem videl krvava trupla pred seboj, g. dilo se mi je kakor malemu Jožku, ki se ni hotel dati vtakniti v obleko kakega mrtveca. Slednjič sem se le dal prepovoriti, da sem oblekel vsaj jopo na svojo obleko in se pokril z rdečo čepico.

Tedaj smo začuli v neki sobi pod nami zmešan hrup. „Upiti, ki praznijo steklenice,“ rekel je Brunner pritisnivši uho k podu. „Čujte, kako tulijo s hripavimi gtasovi pesem marsejcev! Zelo me miha, da bi jih obiskal; od davi že nisem okusil kapljice in skoro umiram od žeje“.

„Da“, je rekel tudi Kristen, „tudi z mano je tako, in če je krčma baš ob poti, bi jim dobro zaslužen požirek lahko plačali kar na mestu“; pri tem je pokazal s svojimi pestmi, kako misli to plačilo.

Še predno sem mogel reči kaj proti temu, je našel Brunner neke stopnice, ki so peljale ravno pred vrata, za katerimi so jakobinski vinski bratci peli in upili. In res, on odpre vrata in stopi z obema Unterwaldnovcema noter. Jaz sem z Jožkom in šepajočim Argaucem obstal na stopnicah.

„Živio domovina!“ zarjujejo jakobinci.

„Živio domovina!“ odgovori Brunner in kar zgrabi steklenico z mize in krepko potegne iz nje. Potem jo poda Untervaldovcema in jima v svoji neumnosti reče po nemško: „Nekaj boljša kapljica, kakor naša kislica v Švici!“

Jakobinci in marsejci, ki niso še bili vsi docela opiti, so nategnili ušesa in začeli upiti: „Kaj? Niste Francozi? Nazadnje še celo kaki prokleti. . . Švicarji? Da, le glejte — temu gledajo še njegove vojaške hlače izpod ukradenih jakobinskih!“ V hipu je bil ogenj v strehi.

Seveda nisem mogel pustiti svojih rojakov na cedilu. Skočil sem jim tedaj z golim mečem na pomoč. Moglo jih je biti kakih dvajset proti nam šestim — štejem tudi Jožka; ker bil se je tudi on hrabro ko drugi. Toda več izmed sovražnikov je bilo vpitih in kmalu smo bili na boljšem. Brzo sta Unterwaldovca prekucnila mizo in tako polovico sovražnikov deioma pokopala p d njo, deloma jih ločila od drugih. Nato sta tako silno udrihala s kopiti okoli sebe, da jih je za malo minut ležalo več zelo pobitih na tleh. Nekaj marsejcev se je obupno branilo v nekem kotu in imel sem dosti dela, da sem odvr-

čal njih mahljaje. Tedaj me hipoma od strani s steklenico v roki napade visok dolgin, ki se je bil spravil izpod mize. Udarec, ki mi ga je zadal ob sencu, bil bi gotovo smrten če bi se baš isti hip mali Jožek ne zagnal besnežu med noge ter mu tako izpodmaknil tla, da ni imel udarec iste moči. Vendar me je steklenica zadela še dosti hudo. Zadela me je v nosno kost in obrv ter se razbila nad mojim levim očesom. Kri me je občila, bolešno sem vskliknil in se opotekel k steni. Mislim sem zagotovo, da je oko izgubljeno; tako grozno me je bolelo in videl sem iskre in zvezde.

Tovariši so mi priskočili na pomoč. Pobili so marsejce in jakobince, ki me je bil udaril. Drugi so prosili milosti in so jo dobili, četudi je niso bili vredni. Potem je Kristen odstranil steklene koščke ki so se mi zadržali v lice in morda tudi v oko. Zadnjega mi ni vedel povedati; trepavnica je bila polna krvi, ki je curljala z obrvi, in vse je oteklo tako naglo, da se mu ni hotelo posrečiti, da bi odprl veho. Ker je manjkalo vode, izpral mi je rano z vinom in mi tudi ukazal izpiti požirek; kajti malo, da se nisem onesvestil od slabosti. Nato mi je del obvezo krog glave in poskusili smo priti iz gradu.

Za našimi premaganimi sovražniki smo zaprli vrata in šli smo po ovitih stopnicah navzdol. Opiral sem se na Kristenove rame. Srečno smo dospeli v pritličje in splazili smo se skozi neko okno ven na vrtno teraso, da smo se tako ognili velikih dari in dvorišča, kamor je požar zvalil množico.

„Kam hočemo sedaj?“ so vprašali tovariši.

„Vi pojdite vsi v predmestje Sen-Martén k velikemu sodniku Kajzerju. Brunner pozna hišo. Mene pa naj kdo spremlja v moje stanovanje v ulico Sent-Onoré!“

OSMA KNJIGA.

Opatija Sen-Žrmén.

XLI.

Dve različni sestri.

Čez oplenjena in grozno razmesarjena trupla smo slednjič dospeli do oranžnega gaja koncem terase v najzadnjem kotu vrta. Ob železni ograji, ki ga obdaja, je slonela ženska postava, ko je v blede mesečini zapazila naše jakobinske čepice in razcapane suknje, hotela se je umakniti za visoke oleandrove grme, ki so rastle v velikanskih kadeh tam ob vznožju terase. Toda v istem hipu je čula, kako sem dal Brunnerju neko naročilo in spoznala je moj glas.

„Damian!“ je zaklicala in naglo stopila proti nam, „sam Bog in njegova sveta mati te pošiljata! Brž, pomagaj mi spraviti Rudolfa domu!“

Bila je Marta Valdulerska.

Ko so bili začeli grmeti topovi in pokati od Tilerij puške, ni moglo njeno hrabro srce prestati več. doma. Spravila je bila v košarico obvezila in sama hitela na bojišče; njena sestra ki je pač jokala in jedikovala, ni imela poguma, da bi jo spremljala. „Zmerjali naju bodo, umorili, brž ko spozna druhal najin stan“, je rekla Izabela. Tedaj se oblečeve kakor priprosti ženski“, je predlagala Marta. Toda zastonj; jokala je in se ni mogla odločiti. Tedaj je bila vrgla Marta nase neko staro kuharičino obleko in si nadela širokokrajn slamnik, ki je zakrival obličje, in odhitela je bila proti Tilerijam!

Stefan Orlovski.

(Slika iz rusko-poljskih razmer.)

Dr. LEOPOLD LENARD.

(Dalje.)

Gospod A. je takoj potem, ko je pregleдал dotični zapisnik, priletel sam h Orlovskemu in mu povedal naj hitro beži iz države, ker ga mislijo zapreti. Orlovski je pa vzel to stvar bolj lahko, prvič si ni bil svest nobenega hudega zločina, drugič pa ni mislil, da je stvar tako nujna. Odvrnil je, da pojde čez mejo, toda najprej mora še obiskati svoje stariše v Kališu. Vsedei se je toraj takoj v Varšavi v vlak in odšel v Kališ, tam so ga pa že na kolodvoru čakali žandarji, uklenili in peljali takoj nazaj v Varšavo. Tu je bil postavljen pred sodišče in obtožen udeležbe pri skrivnem prekucijem delovanju. Njegov nastop na že omenjenem shodu je bil znan, poleg tega ga je Ribak ovadil, da je odbornik »Narodne delavske zveze« in te je bilo povoda dovolj, da so ga obsodili na osem let težke ječe s prisilnim delom.

Posrečilo se mu je pa, da je kmalu zbežal iz ječe. To pa tako-le:

Jetniški zdravnik je bil nek Rus, pijanec in ne posebno natančen v službi. Orlovski je dobil neko sredstvo, ki je povzročilo hudo vročico, ter je je zavžil. Tožil je čez vsakovrstne notranje bolečine, zdravnik mu je potipal žilo, videl, da ima res hudo vročico, ter mu je nato verjel vse druge bolečine, ne da bi ga bil dalje preiskoval. Prenesli so ga v jetniško bolnišnico v skupni oddelek. Tu se je bolnik ponoči tako premetaval in kričal v svoji vročici, da so mu morali dati posebno celico. Dobil je tople koce in veliko kapo, da bi se ponoči dobro spotil. Ponoči je pa vstal, zvil koce, položil kapo, kakor da bi spal zvit pod koci, nato pa stopil k oknu, kjer so bile mreže že prepiljene in se spustil po vrvi dol, kjer ga je že čakala kočija in dvajset tovarišev z browningi (revolverji) v rokah, da bi postreljali stražo, če bi jih slučajno opazila. Toda straža ni opazila bega. Sedel je v kočijo in prišel srečno čez mejo v Krakov.

Nekaterih podrobnosti tega romantičnega bega ne morem pripovedovati, to pa iz lahko razumljivih razlogov.

Ko je prišel Orlovski v Krakov, se je tu sešel z Ribakom, svojim davnim tovarišem, o katerem pa ni slutil, da je postal ruski špijon in da ga je ravno on izdal vladi. Svoje prijateljsko očevanje sta nadaljevala še v Krakovu.

Med tem so tovariši v Varšavi začeli dreiskavati, kdo bi bila dotična skrivnostna oseba, zaznamovana v zapisniku kot učitelj v ljudski šoli v Krakovu, ki je v zvezi z gospodom X. Ime gospoda X. je bilo v zapisniku povedano razločno in je bil to neki visok častnik ruske žandarmerije, stanujoč v Varšavi. Znano je, da si višje glave izmed ruske žandarmerije in policije na Ruskem skušajo dobiti kakšnega špijona čisto zase, čegar imena ne povedo drugim. Ako se jim posreči dobiti dobrega informatorja in z njegovo pomočjo narediti dober lov, potem avanzira tak gospod hi-

treje v službi. Razumljivo je toraj, da ti gospodje ne razodevajo imen svojih špijonov niti najbližjim tovarišem, ker ne marajo, da bi se njihovi tovariši okoristili z njihovimi špijoni. Radi tega tudi gospod X. ni maral povedati imena svojega špijona, ampak ga je v zapisniku samo označil: »učitelj v ljudski šoli v Krakovu« in zraven je bilo še pripomnjeno, da dobiva dotični špijon petsto rubljev na mesec (1250 kron). Poljaki so toraj začeli špijonirati dotičnega X. v Varšavi, ob enem so si pa iz Krakova dali poslati imena vseh ljudskih učiteljev.

Med imeni dotičnih učiteljev ni bilo nikogar, na katerega bi zamogel pasti sum, da bi bil špijon ruske vlade. O gospodu X. so pa kmalu zvedeli, da že od nekaj časa sem hodi vsak mesec enkrat v Katowice na Prusko. Katowice leže v pruski Šleziji ne posebno daleč od Avstrije in od Krakova. To se je zdelo Poljakom sumljivo, začeli so misliti, če se ne shaja morda tam z dotičnim špijonom iz Krakova in sklenili so ga opazovati. Pošiljali so za njim v Katowice svoje špijone, toda gospod X. se je urejal tako previdno, da nikdar ni bilo mogoče dognati, s kom se shaja v Katowicah.

Med tem je bilo aretiranih več uplivnejših članov poljske narodno-delavske organizacije in padel je opravičen sum, da mora ruska vlada med odborniki te organizacije imeti svojega človeka. Razpustili so toraj glavni odbor in celo organizacijo, potem pa takoj ustanovili novo, z novim glavnim odborom, v katerem pa ni bilo več Ribaka. Aretacije so se nadaljevale, toda priete so bile le osebe, ki so igrale ulogo v stari organizaciji, a nihče iz nove. Jasno je bilo toraj, da špijon mora biti človek, ki je sedel v starem odboru, a ga ni več v novem.

Tako je padel sum na Ribaka, dasiravno ni bilo proti njemu še nobenih dokazov. — (Dalje prih.)

Iz naše organizacije.

Glasnik „Slov. kršč. soc. zveze“.

Cerkno. Slavnost blagoslovljenja in razvitja društvene zastave in žnjo združeno proizvajanje »Jejtejeve prisega«, ki bi se bila vršila 8. sept., se mora radi nepričakovane zapreke preložiti na 29. sept. Vojaška godba namreč iz Tolmina se nahaja na vajah in je zadržana sodelovati 8. sept. — Vsa povabljen bratska društva prosimo, naj vzamejo to na znanje.

Lokovec. V nedeljo 25. t. m. se je vršil občni zbor »kat. sl. izobraž. društva«. Tov. predsednik nam je povdarjal, kako potrebna nam je izobrazba za našo mladino, kako se ravno v izobr. društvu mladina vzgaja potom knjig in časopisja. Povdarjal je, da mvrjajo vsi podpirati izobr. društvo, da bode svoj namen doseglo, ker brez vzgoje postane mladina razbrzdana. Mladino se mora izobraziti strokovno, politično in versko, kajti take mladine ne bo nihče zapeljal. Iz tajnikovega poročila posnemljemo da je imelo društvo 4 predavanja, 23 časopisov, 75 članov in članic, odbor pa je imel 7 sej. Blagajnik je imel 147 K 22 vin, dohodkov in 147 K 28 v stroškov, društveno imetje pa znaša 348 K 52 v. Knjižničar pa se je pohvalil sledeče: knjig ima 210 v skupni vrednosti 165 K 50 v., prečitanih knjig pa je 229. Čebelica je znesla do konca junija K 405 19 vin., v odbor so bili izvoljeni: Leopold Leban, predsednik, Janko Mavri, njega namestnik, Alojzij Šutigoj, tajnik, Janko Hvala, namestnik, Leopold Ko-

lenec, blagajnik, Franc Breme, namestnik, Filip Breme, knjižničar, rač. preglednika: Ivan Šuligoj, Anton Šuligoj.

Dol - Otlica. Na »Angeljsko nedeljo« priredi tukajšnje »Katoliško slovensko izobraževalno društvo« veselico s sledečim sporedom: 1. Blagoslov prostora, Marijin Dom. 2. Nagovor. 3. Igra, Lurška pastarica. 3. Igra, »Krcmar pri zvitem rogu. 4. Srečkanje. Kdor se hoče naučiti svežega gorskega zraka in mu je mari za zabavo naj pride na Goro.

Naša mladina.

Slavnostni dan »Orlov« v Šmarajah je zadnjo nedeljo izborna izpadel; videli smo ta dan tudi prvič nastopiti novo orlovsko godbo. Iz bližnjih vasi, posebno Črnič in Batuj-Sela, so se zbrali ob določeni uri vsi »Orli«. Ob 4. pop. je pričela veselica z Vodopivčevo orlovsko himno, nato je imel predsednik vipavskega okrožja g. kurat Šmid navdušujoč govor, kojega je poslušalo ogromno število ljudi, gotovo nad 800. Hvalil je posebno novo orlovsko godbo, ki je se kljub kratkemu času, ki ga je imela na razpolago, tako dobro izurila. Po govoru so se vršile telovadne vaje z rajalnim prihodom; nastopilo je pri rajalnem pohodu 60 »Orlov«, pri telovadbi na drogu pa 30 Orlov. Izborna je posebno telovadil načelnik iz Črnič br. Peršič. Po moreški se je oglašil k besedi še p. Bonaventura, ki je v svojem lepem govoru izvajal nasledno misel: vsa naša organizacija sloni na verskih naukih. Po rajalnem odhodu se je vršila prosta zabava. — Dal Bog, da bi tudi nova Orlovska godba, edina na Primorskem, pripomogla k ukreptvi naše mladinske organizacije!

Šmarje 29. avg. 1912. V nedeljo 8. septembra popoldne ob 3 bo slovesni sprejem v Marijino družbo deklet v Šmarajah. Po blagoslovu bo veselica ktero priredijo dekleta Marijine družbe. K sprejemni slovesnosti in k veselici se uljudno vabijo sosedne Marijine družbe in vsi prijatelji Marijinih družb.

Zadružništvo.

Kreplje: Tukajšnje »Gospodarsko društvo« bo imelo dne 8. septembra t. l. pop. ob 3. in pol v poslopju »Vinarskega društva« svoj občni zbor. Če se ob določeni uri ne snide dovolj udov, se vrši občni zbor z istim redom, na istem prostoru in pri vsaki udeležbi eno uro pozneje. Napredek našega društva je prav lep; posebno lepe vspehe ima s poskusi umetnega gnojenja in tem potom se je dognalo, da se morajo travniki gnojiti ne samo z tomaževim žlindro, temveč tudi s kalijevo soljo.

Sv. Križ. Vabilo na občni zbor »Km. hran. in posojilnice v Sv. Križu, registrovana zadruga z neomejeno zavezo«, ki se vrši v nedeljo dne 7. septembra ob 3. uri popoldne v prostorih izobraževalnega društva. Dnevni red: 1. Potrjenje računskega sklepa za l. 1911 2. Volitev nadzorstva. 3. Prečitanje revizijskega poročila. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi načelstvo.

Proti pijančevanju.

Nesrečni alkohol. Po vipavski dolini se zadnja leta opazuje, da se popije več žganja kot kdaj poprej. Dokaz temu so tudi mnoge nesreče, ki jih povzročijo žganje. — Trije fantje iz Podrage pri Vipavi so se lotili žganja v soboto 17. t. m. Med njimi je bil Franc Trošt, mlad in krepak mladenič.

Nesrečnega žganja se je tako navlekel, da ni mogel priti domov brez nesreče. Spotoma je večkrat padel in si pri padcu pretresel možgane. Čez dva dneva je bil prej zdrav in močan fant že mrlič. Ali ne zaradi žganja? Vedne nesreče bi že vendar morale podučiti našo mladino o neizmerni škodi, ki jo povzroči alkohol, pa bodisi v žganju, vinu ali pivu. Proč od alkohola k zmernosti in treznosti, najboljše pa k abstinenci!

„Slovenska Straža“.

Selo-Batuje. — Nekoliko pozni smo, ker se nočemo hvaliti, toliko pa moramo vendarle povedati, da je Slomškova slavnost v Selu prav imenitno izpadla. Nastopila sta dva govornika: Dr. Malnerič iz Ljubljane kot odposlanec »Slvo. Straže« in P. Bonaventura iz Križa. Pri tej priliki je prvič nastopila pred širšo javnostjo Orlovska godba iz Šmarji, ki je žela pohvalo; pelo in deklamiralo se je tudi dobro. — Občinstva je bilo ogromno število, tudi odličnih gostov precej, med njimi deželni odbornik g. prof. Berbuč in precej duhovščine. Pogrešali pa smo učiteljev, te velike narodnjake, ki menda niti tega ne vedo, da je bil Slomšek — eden največjih šolnikov in narodnjakov. Pri plesu v Črničah prihodnjo nedeljo jih najbrže ne bodo pogrešali.

Za Slomškovo proslavo v šolah je pripravljena založiti »Slovenska Straža« krasno podobo Antona Martina Slomška v treh barvah s kratkim životopisom slavnega šolnika in njegovimi najlepšimi izreki. Te slike, ki bi jih »Slovenska Straža« dala za minimalno ceno, naj bi se v trajni spomin razdelile med šolsko mladino. — Krajni šolski sveti naj bi takoj naročili take slike pri »Slovenski Straži«, zadnji čas 14 dni pred slavnostjo, če le mogoče vsaj do 5. septembra, da se določi, koliko naj se slik natisne. Cena slik bo 4 do 5 vin, izvod. Tudi se pri »Slovenski Straži« dobi proti odškodnini 50 vin. **govor o Slomšku šolniku** primeren za šolske proslave. Govor je sestavljen odličnih slovenski pedagog. Priporočamo tudi šolam na Kranjskem **sliko dež. glavarja dr. Ivana Šusteršiča**, ki naj bi bila v vseh naših šolah in v vseh naših županskih pisarnah. Cena posamezni sliki 2 K, dve sliki 3 K.

V NEDELJO V LOG NA EVHARISTIČNI SHOD!

Pismo iz Egipta.

(Slovenke v Egiptu proslavljajo 18. avgust. — Koliko Slovencev je v Kahiri. — Nekaj iz egiptovske politike.)

Iz Kahire (21. avg.) Rojstni dan našega presvitlega cesarja je slovesno obhajala avstrijska naselbina v Kahiri. Sv. maša je bila ob 10. v katoliški koptovski cerkvi, katero je opravil predstojnik misijona v Zgornjem Egiptu. Ta misijon je namreč pod avstrijskim varstvom in ravno tako tudi katoliški Kopti v Egiptu. Po sv. maši je bil sprejem avstrijsko-ogrsko naselbine

na poslaništvu v katere imenu je g. Cattani govoril v francoskem jeziku, zahvalil se je pa namestnik poslanika grof Hoyos ter odposlal brzojavno udanostne čestitke presvetl. vladarju. Prav navdušeno so proslavile rojstni dan cesarjev Slovenke v zavodu sv. Elizabete, kamer jih je prišlo toliko, da je zmanjkalo prostora. V dvorani pred okrašeno novo podobo cesarjevo so vprizorile mično, izvirnno igro ter s petjem in deklamacijami pokazale kako ljubijo in spoštujejo tudi v tujini svojega dobrega vladarja Fr. Jožefa. Koliko je avstrijskih podarčkov v Kahiri? Pri lanskem ljudskem štetju je dognal konzulat, da je v Kahiri avstrijsko-ogrskih podanikov približno štiri tisoč. **Sama slovenska naselbina šteje nad tisoč oseb.** Pri štetju se je zglasilo le 1673 oseb, dasi je konzulat naznanil ljudsko štetje v peterih tuk. časnikih in raznih lepakih ter naposled celo določil kazen 50 K za tistega, ki bi se ne hotel zglasiti ali pa kdor bi podal neresnične podatke.

Porotno sodišče je obsodilo tri zarotnike zoper khediva, prvega ministra in Kitchenerja, vsakega na 15 let ječe. Vsi trije obsojenci so Arabci. Khedive Abbas II. se je povrnil s počitnic z avstr. parnikom »Helouan« iz Trsta v Aleksandrijo, kjer ostane do konca meseca ramadan. V tuk. časnikih se bere, da se izpremeni egiptovska vlada. Khedive postane egiptovski kralj pod visokim angleškim protektoratom. Turčija izgubi vso pravico do Egipta, kateri se da kot odškodnina dvajset milijonov angleških lir. Ni slaba ta časnikarska raca, zadovoljila bi vse tri.

Odločna beseda.

Sedaj so tudi merodajne oblasti začele nastopati proti preškodljivim plesom. C. k. okr. glavarstvo je izdalo odločno okrožnico županstvom, naj omejujejo plesse, pred vsem pa naj popolnoma zabranijo plesse, pri katerih ni izključena šolska mladina. Glavarstvo žuga z občutno kaznijo krčmarjem, ko bi se ne ravnali po teh navodilih. Okrožnica se glasi:

»Z ozirom na neoporečno dejstvo, da ima obiskovanje plesov za mladino čestokrat **najslabše moralne posledice** vabim **županstvo**, ki mu je izvrševati krajevno policijo, **naj plesse kolikor le mogoče omejuje** ter izdaja plesna dovoljenja le s pogojem, da se **zabrani šolarjem pristop** na plesišče in v njegovo bližino. Posebej pa so mi priredniki plesov in krčmarji, v čijih prostorih se ples vrši, odgovorni za to, da se ravna po tej prepovedi. V primeru ponovne kršitve prepovedi se jim bode **odvzelo koncesijo** v smislu § 133 b obrtnega reda.«

Tako je prav! Besede na pravem mestu! Hvala c. kr. okr. glavarstvu goriškemu za ta ukaz, ki je bil morda bolj potreben ko vsaki drugi. Gre se namreč obvarovati mladino pred m o r a l n o pokvarjenostjo, kar je dovolj važno. Pametna županstva bodo dobila potrebno zaslombo pred plesnimi norci, drugi župani, ki so doslej ples sami podpirali, si tega ne bodo več upali v toliki meri. Tako pomeni okrožnica goriškega glavarstva velik ko-

rak naprej v boju proti plesni razvadi. In to nas zelo veseli!

Novice.

»Novi Čas« in liberalni učitelji. Neki liberalni učitelj je rekel: »Če bo sila, se pridružijo liberalni učitelji vsakemu drugemu goriškemu časopisu samo »Novemu času« ne. Da liberalnim gospodom naš katoliški list ne diši, to nas veseli. Zavedamo se tudi, da bodo proti nam iskali zveze na vseh straneh, kar nam je le v zadoščanje. Najbrž se bo pa treba gospodom odločiti za krščanstvo ali svobodomiselstvo! In vesteli, da ljudstvo hrepeni in si želi dobrih krščanskih učiteljev, ki bodo vzgajali njih otroke v dobre, pobožne pridne varčne otroke. To povdarja vedno »Novi čas«. Zato se ga ljudstvo oklepa. In armada »Novega Časa« je velika, je dan na dan večja.

Duhovne vaje goriške duhovščine. ki so se vršile v Centralnem semenišču, so danes končane. Udeleževalo se jih je 65 gospodov.

Na mirenski grad! — Še enkrat opozarjamo na evharistično slavnost dekliških Marijinih družb, ki bo v nedeljo na mirenskem gradu. Začetek ob 10. uri zjutraj.

V katoliško cerkev je vstopila. Iz Deskelj: Vstopila je v katoliško cerkev Terezija Fürst augsburškega veroizpovedanja, rojena v Zuirany na Ogrskem in se cerkveno poročila z Andrejem Križnič, doma iz Deskelj, s katerim je bila že v Budapešti civilno poročena.

Dunajski katoliški Slovenci — slovenskim udeležencem evharističnega kongresa. Slov. kat. izobr. društvo »Straža« na Dunaju priredi ob priliki evharističnega kongresa pozdravni večer na čast slovenskim udeležencem. Ta večer naj pokaže, da bivajo na Dunaju tudi Slovenci in sicer Slovenci, ki niso zatajili v velikem mestu svojega naroda in vere očetov. Za te svetinje, ki jih hrabro in vstrajno branijo pred sovražniki slovenskega naroda in katoliške cerkve, naj dobe naši rojaki v tujini novega ognja in navdušenja. Spomin na rodno grudo jim bo stopil živeje pred oči v veliki družbi poštenih slovenskih src. Zato naj zbere pozdravni večer, ki ga priredi »Straža« v soboto 14. septembra ob 8. uri zvečer v V. okraju Schlossgasse št. 5 vse dunajske Slovence, ki se zbirajo v izobraževalnem društvu »Straža«, in udeleženci evharističnega shoda.

Obolel je veleč. g. Fr. Marinič. župnik v Kojskem. Da bi kmalu okreval!

Nesreča z revolverjem. Neki Karol Medvešek na Placuti se je v nedeljo igral z revolverjem. Revolver pa je bil nabasana se je sprožil in Karlovemu bratu je kroglica odnesla iz čeljusti 3 zobe.

Smrtna kosa. V Št. Petru v vili Locatelli je včeraj ob 4h zjutraj umrl 82-letni starček grof Calice, bivši avstrijski poslanik v Carigradu. Pokojnik je bil v avstrijski diplomaški službi celih 52 let. Pogreb bo v soboto popoldne.

V Gorici v bolnišnici usmiljenih bratov je umrl preč. g. P. Serafin Robba

kapucin. Pokojni je bil rojen l. 1835 v Miljah v Istri. V prvem času, kar je bil v mašnika posvečen, je deloval kot misijonar v Južni Ameriki skozi celih 10 let za zveličanje duš. Po preteku 10. let se je vrnil v Evropo ter je bil sprejet v štajersko kapucinsko provincijo, in sicer v goriški samostan. Tu je ostal skozi približno 25 let nepretrgoma. Kot italijanski spovednik je bil dobro znan Goričanom. Tudi duhovščina ga je čislala in spoštovala ter se rada k njemu zatekala. Bil je mož molitve, živel je za-se skrito; radi tega so ga pogosto klicali k bolnikom, katere je znal lepo tolažiti. Vkljub visoki starosti je še bil vedno delaven v spovednici in v obiskovanju bolnikov. Mesec dni semkaj pa se mu je vidno poznalo, da hira in peša. In res ga je neizprosna bolezen na želodcu — rak — ravno en teden pred smrtjo položila na posteljo. Sam si je želel in prosil, da bi smel k usmiljenim bratom v bolnišnico, kjer je bil operiran, a neizprosna smrt se mu je kmalu po operaciji — drugi dan — v ned. 25. t. m. predpoldan približala in preselila njegovo dušo v večno srečno domovino. — Mir tvoji duši, dragi sobrat, in vživaj plačilo v nebesih, ki si si ga zaslužil s svojim skromnim a vendar plodonosnim življenjem. R. I. P. — Pogreb pokojnika se je vršil v torek ob 3. uri pop., ki je bil veličasten. Udeležilo se ga je mnogo najodličnejše duhovščine in lajkov. Dolgi mrtaški sprevod je vodil stolni župnik mons. I. Pavletič ob obilni asistenci.

Umrla je v Kojskem 80 letna Marija V e n d r a m i n, mati g. Valentina Vendramin v Alojzijevišču. Svetila ji večna luč!

V Brežah na Koroškem je umrl po dolgi bolezni 36-letni Fr. K o c i j a n č i č, posestnik v Podgori. Pokojnik je bil eden voditeljev liberalne stranke in svoj čas tudi njen kandidat. Naj počiva v miru!

Občinske volitve v Črničah. Občinske volitve bodo v Črničah dne 9., 10. in 11. septembra. Prva dva dni voli 3. razred zadnji dan pa 2. in 1. razred. Liberalci in »pridržkarji« napenjajo vse moči da bi kaj vlovili. Zdaj pravijo, »najboljše je da se združimo«, zopet naredimo kompromis« ter zopet vse je »naše.« No, ja, vse je vaše: »Obrtna trg. zadruga«, »posojilnica« v Kočevju v Ricmanjih. Glavna posojilnica itd. itd. Kaj hočejo imeti liberalci še več! In vender hočejo veljati za »napredne«. Pojdite se soliti! Zato bomo volili vsi, kakor doslej, dobre poštene može S. L. S. Vsi za enega, eden za vse!

Učiteljske vesti. C. kr. okr. šolski svet za goriško okolico je sklenil: Gosp. okrajni učitelj D r o f e n i k ostane začasni voditelj v Biljah. — Okrajni učitelj je postal g. M u n g e r l i in pojde na Lokve namesto obolelega g. Stepančiča, ki je dobil 3 tedne dopusta. — Kot provizorični učitelj je nastavljen v Grgar kandidat Radinja. — Gdčna König gre v Črniče kot suplentinja, gdčna Karmelija. Brajda pa v Prvačino. — Novo mesto za ženska ročna dela je bilo razpisano za vasi Trnovo in Voglarji in je dobila gdčna. Amalija M a d o n. — G. Josip P o v e r a j, učitelj v Cerovem je dobil dvamesečni dopust. — Učiteljica v Ozeljanu Ljudmila E r ž e n je sto-

pila v začasni pokoj, v stalni pokoj pa je šla gdčna. Štefanija L e g o v i č, do sedaj učiteljica v Ajdovščini.

Čevljarski poučni tečaj je prišel v Cerknem v dvorani »Gospodarskega doma« 12. t. m., ki bo trajal šest tednov. Tečaj vodi c. kr. strokovni učitelj Hulka, obiskuje ga 13 čevljarjev. Lepa prilika za naše čevljarje, da se kaj navadijo in spolnijo v svoji obrti.

Boj za slovensko trobojnico v Krminu. V sredo je bil v Krminu nabor, ki so zjutraj nanj došli tudi zapadni Brici, predvsem Medanci. Ker so se čisto malo zamudili, so več njih zvezane peljali na sodnijo, kjer so jih izpustili le na posredovanje župana g. Zucchiattija. — Popoldne pa so fantje prepevajoč slovenske pesmi korakali s slovensko trobojnico in cesarsko zastavo na čelu po krminskem mestu. Nekaj laških nestrpnih je začelo kričati in brizgati. Došla je policija, ki je hotela fantom vzeti zastavi, kar se ji pa ni posrečilo. Brici so odkorakali s slovensko in cesarsko zastavo iz Krmina. — Seveda je ta dogodek vzbudil med Krminci veliko razburjenja.

Vojaške vaje. Piše nam star vojak: Kdor je minuli teden, kakor jaz, hodil po gorski krajih, je slišal silno streljanje topov in brzostrelnih pušk, ne samo na naši strani ko korakajo vojaki k velikim vajam v Cerknico ampak tudi od italijanske strani. Ko sem slišal to gromenje, sem si mislil, kako je mogoče da pri vsem takemu bojnem orodju se vleče tako dolgo laško-turška vojska.

Komet bomo videli zopet drugo leto. To je takozvana Tuttlešejeva repatica, ki se nam pokaže vsakih 37 let.

Toča. V ponedeljek proti večeru je bila silna nevihta na Kanalskem. Toča in vihar sta napravila obilno škodo na polju, trtali in sadju, zlasti od Gorenjega polja do Avč.

Toča. Iz Cerkna. Letina jako slabo kaže. Dež vsak dan lije in ovira delo na polju. Nekateri še sedaj ne morejo sena spraviti, drugim otava gnije. Vrhu tega je v torek opoldan skoraj četrt ure padala gosta toča, kakoršne ljudje ne pomnijo že okoli 36 let. Ajda je večinoma uničena in tudi drugim jesenskim pridelkom je toča jako škodovala. Jesen našemu kmetu nič dobrega ne obeta; lansko leto suša, letos pa deževno vreme in toča.

Toča je 27. t. m. tolkla po Baški dolini, kakor nam poročajo iz Hudajužne. Škoda je sicer napravila, a gori Zakojco bodo vsled toče trpeli mnogo bolj.

V kraško jama skočil 27letni slaboumni Rudolf Lisjak, doma v Štanjelu, je v sredo popoldne hotel zlezti v kotlino takoimenovano Pipnca. Pri tem je ponesrečil in padel kakih 70 m globoko. O tem je bila okolu 2 popolnoči obveščena tržaška zdravniška postaja, ki je takoj poslala na lice mesta v avtomobilu zdravnika dr. Pavla Calarija in dva postrežnika. Tem se je tudi posrečilo, da so ponesrečenca izvlekli iz jame. Pri padcu je Lisjak zadobil nekaj lahkih poškodb. — Ker je pa bil v hladni jami celih 12 ur, je bil premrznjen, ko so ga privedli na dan.

Ustrelil se je 27. t. m. v Volčah deseterik planincev I. Marčon. Kroglja mu je šla naravnost skozi srce.

Nečloveška zločinska mati. Podbrdo: Pred 4 meseci je prišla iz Štajerskega iz Podsrede, na tukajšnjo postajo v službo neka Marija Virant. Dne 27./8. je tu porodila nezakonskega fantiča, hotela ga je umoriti in mu zadala več ran. Prepeljali so jo za sedaj v bolnišnico in potem v zasluzeni zapor.

Nesrečna smrt. Iz Mavhinj poročajo, da se je ondi v soboto zgodila velika nesreča. Lovski čuvaj Alojzij T e r č o n je šel zvečer v službo. Na skali pa se mu spodsne, puška se sproži in kroglja zadene moža v sence, da je obležal mrtev.

Pridelki na Kanalskem. Iz Loma (Kanalskega) poročajo: Naši vrlji Brici so prihajali vsako sadno letino ter kupovali češplje in hruške za lupljenje, a letos se ni še nikdo zglasil. Dosedaj je še lepo kazalo vse sadje in tudi še nobena nezgoda nas ni dosedaj zadela kljub slabemu vremenu in nevihtam. Hvala bodi Bogu! Dosedaj so češplje prav lepo kazale. Ali bati se je, ker imamo sedaj tako deževno vreme, da bi ne pokale. — Tudi ž i v i n a se dobi pri nas dobra. Naša živina je na živinski razstavi v Kanalu dobila prvo darilo. Bili so obdarjeni večinoma vsi ki so gnali na razstavo. Naša živina je vztrajna. Benečani radi zahajajo k nam po njo. — Tudi čvrstih konj imamo pri nas naprodaj. Kupci zglasite se!

Vinska letina. Listi poročajo o letošnji vinski letini: Goriški in furlanski vinogradi obetajo letos prav dobro letino. Glede dalmatinske letine poročajo, da je pričakovati letos v Dalmaciji 1.400.000 hl vina. Pridelek bo dober, ker trte v splošnem niso trpele toliko na peronospori, kot lani in bo grozdje tudi bolje dozorelo. Glede letošnjih cen bi bilo pripomniti, da najbrže ne bodo dosti nižje od lanskih, ker druge vinorodne dežele, kakor Nižjeavstrijska, Štajerska in Kranjska ne bodo dosti vina pridelale, pa bo pokriti potrebo v teh deželah s pridelkom iz Goriškega, Dalmacije in Istre.

Iz Dornberga. Kakor je bilo že svoječasno objavljeno, priredi »Sl. Čitalnica«, — eno najstarejših društev na Goriškem — ob priliki njenega 50letnega obstanka veliko slavnost s sledečim sporedom: 1. Nagovor. 2. Deklamacija: S. S. Gregorčič: »Mojim slavilcem«. 3. F. S. Finžgar: »**Naša kri!**« igrokaz v 4. dejanjih. Začetek točno ob 4. popoldne. Ker je igra že sama na sebi zelo zanimiva, se je nadejati obilne udeležbe iz drugih vasi, kakor tudi iz mesta. V nedeljo torej vsi v Dornberg. — Igra se vrši ob vsakem vremenu!

Ples in liberalni učitelji. Trnovo pri Gorici: Bral sem v Vašem listu o plesih in tu sem se prepričal, da je res tako. Ni dolgo temu, kar so tukaj trije liberalni učitelji (domači ni bil zraven) priredili namesto društvenega, javen ples in v ta namen na vse mogoče načine pregovarjal dobrega župana, da jim je dal dovoljenje. (Kakor smo poizvedeli se ne zgodi več kaj takega od strani g. župana. Op. ured.) Sploh pa

sodijo ljudje, da so bolj neumni za ples učitelji, kakor fantje. Turist.

Ples. Pročajo nam: Prihodnje nedeljo bo gledal črniški nadučitelj iz okna in Batuški naduč. varuh krčme, kjer se bo javno plesalo — kako se vrtijo njuni bratje za narod. Opozarjamo županstvo na najnovejši razglas c. kr. okr. glav. Naši mladeniči in dekleta pa pojdejo v Log, kjer se navdušijo za Boga in narod. Tako je prav!

Ali bi se ne dalo pomoči? Bil sem v Kanalu, kjer je se slučajno govorilo o javnih plesih, ki so tam bolj redki, a vendar dva sta posebno znamenita: v Ročinju ko je cerkveni shod pri D. M. Snežnici v Nadavčah in v Kanalu, ko se vrši božja pot na praznik Mar. imena v bližnje Marijino Celje. Kako se to ujema? Zjutraj cerkveni shod, popoldne pa v bližnji vasi javen ples, kjer vse nori in pleše. Ali ni tukaj pomoči?

Proč s plesi! Dolnja Vrtojba: Potreba prave mladinske vzgoje je postaja pri nas od dne do dne večja. Kljub raznim liberalnim društvom, je mladina v marsičem zastala v pravi omiki. Ta zaostalost se javlja v čudnem tonu. Dokaz imamo, da je vsa omika ki ne pelje po pravi poti, le prazna in navidezna. Mladina je siljena, da plača vsak korak, ki pelje k ti izobrazbi stem: da pušča po plesiščih svojo nekdanjo ljubezen do rednega kršanskega življenja. Da se vrše pri nas tako pogosto plesi, to gotovo ni v interesu občine, ki radevolje to pripušča. V nedeljo je zopet priredila še skoraj nedorastla mladina javen ples. Ti mladeniči so ob času sv. maše lišpali plesni prostor. Ker je bilo ravno ob cesti, so bili v zgražanje pametnega ljudstva. Kam pride na ta način naše ljudstvo? Strah je gledati v prihodnost, pod takimi pogoji. Stariši poslušajte! Ali je ples kakšna izobrazba v korist vašim otrokom? Ples za nežno mladino ga smemo v resnici imenovati zločin človeške družbe, ker se pleše ravno ob ponočnem času. Stem trpi ponočni mir, telo ovne v najlepših letih. Z večnimi plesi se ubija mladina gmotno in moralno. Postane popolnoma telesno in duševno izmoggana.

Velikodolske zadeve. Iz Vel. Dola: Zanimiv dopis nam je prinesla »Soča« dne 22. t. m. Dopisniku se pozna, da mu gre vse h koncu, le sovraštvo mu pridno poganja. Radi njega in njegovih pristašev bi niti ne omenili dopisa, a ker ravno ta služaj zelo dobro priča s kakim lažnjivim grožiem se borijo naši nasprotniki, moramo vendar nekaj bližje osvetiti. — Da je dopisnik slovesnost ob 25. letnici č. g. vikarja tako lepo tudi za verne liberalce opisal, to je nekaj hvalevrednega. Vendar se mu je zdelo mogoče prelepo, tako da je čutil potrebo nekaj osmraditi. Pravi, da je g. vikar tamburaše čez mero napojil pri podknicu, tako da jim je bilo radi tega slabo. Če si upa dopisnik to dokazati, mu obljubimo za to desetkrat toliko vina kot nagrado. Mogoče se je spomnil pa na tiste dneve, ko je tudi sam okusil v potrebi dobrotu g. vikarja in mu je »gnalo gor«. — Glavna točka dopisa se nanaša na znano senzacija iz naše vasi. Kot smo v zadnji številki »Novega časa« slutili, tako se je iz-

vršilo. »Soča« piše, da so le »Orli« zapleteni oziroma »čuki« in da so bili aretirani 4 mladeniči kot žrtve klerikalizma. Logika dopisnika je zanimiva. Stirje so bili aretirani, med njimi eden »Orel«, zato se je stvar vršila med »čuki«. Ker je med ostalimi tremi eden splošno nepoznan, eden ki je svoje čase hotel pristopiti k »Orlu«; a je bil zavržen in se je še pred kratkim pridno potegoval za »Sokola« ter ne hodi ne v petek ne v svetek v cerkev in eden, ki je bil pred pol leta od »Orla« izključen, ker se mu ni ljubila disciplina, potem sklepa dopisnik, da so žrtve klerikalizma. Se z večjo opravičenostjo, bi mi mogli trditi, da so fantje žrtve liberalizma, ker je ie eden »klerikalec«, v slučaju, da so kaj krivi. Da spričo tega dopisnik apelira na stariše naj ne pustijo fantov med »Orle«, to je skrajno predrzno. Človek, ki ga ni videti v največjih praznikih v cerkvi, čigar moštvo je tako, da je svoj čas slovesno obljubil, da hoče dati mir občini; a ruva sedaj kolikor more, ki se je izrazil svoj čas, ko je bil naprošen za poduk ljudstva, v tem smislu, da je ljudstvo preneumno, ta se upa apelirati. Naj bi raje apeliral na uradništvo »Soče«, naj ne sprejema v prihodnje njegove lažnjive klobase. — Ples pa vemo, da leži dopisniku precej na želodec. Veliko kokodakanja, stroškov veliko, nič dobička in precejšnja zguba s smehom na vrh, to seveda se ne da z lepa pozabiti. — Mogoče bi ricinovo olje kaj pomagalo, če že ni prepozno. Da pa je č. g. vikar tako proti plesu nastopal, je bilo čisto prav! — Kaj si dopisnik misli, da bi moral za njega agitirati? — H koncu še nekaj o sadovih, če že hočemo o njih govoriti, naj dopisnik javnosti sporoči najprej o sadovih svoje organizacije, ko so ne glede na drugo njegovi lični pristaši že parkrat dejansko napadli naše mirne ljudi, enkrat še ob njegovi navzočnosti. To je tudi dober sad, kaj?

Novice iz Hudajužne. Letina je pri nas precej dobra. Jabolk je obilo, krompirja bode še enkrat toliko ko lansko leto; žal, da v močnih zemljah krompir zelo gnije. Je pa tudi preveč dežja. V naši vasi namepravajo prihodnje leto napraviti nov vodovod, ki bi bil za nas velike koristi. — Tukaj imamo čez Bačo dva lesena mostova, ki sta tako v slabem stanu, da ni človek varen čez nje iti. Zato bi bilo dobro, da bi se naši možje požurili, da se kaka nesreča ne zgodi!

Most ali brv čez Vipavo pri Renčah. Renče. — Naše starešinstvo je sklenilo meseca junija t. l., da se napravi pri Merljakih čez Vipavo na Bilje lesena brv. V »Samoupravi« pa čitamo, da je županstvo prosilo za most. To so vendar drugi stroški! Povemo lahko, ne oziraj se na straničke, da je več kot dve tretjini naše občine odločno proti temu »mostu«; — proti brvi pa se menda nihče ne bo upiral. Gotovo vsakdo privošči in tudi dela na to, da imajo tudi bolj oddaljene hiše, kolikor mogoče ugodne zveze — toda v našem slučaju most ni potreben in zadostuje lesena brv kakor so sklenili obč. možje.

Nesreča. Gosp. Antona Križniča iz Kanala je zadela nesreča v njegovi to-

varni v Klavžah. Padel mu je namreč hlood na nogi in spodnji život. Prepeljali so ga takoj v sanatorij v Gorico, kamor so poklicali tri zdravnike. Upanje je, da kmalu zopet ekreva.

Semeni v Renčah. Dne 2. sept. bo v Renčah običajni semenj ali tržni dan. Ker je tak dan edini v letu, pričakujemo seveda mnogo trgovcev in kupcev.

Goričan zaprt na Dunaju radi sleparije. Pretekli teden so na Dunaju zaprli 19-letnega Lojzeta Lenardiča iz Št. Ferjana pri Gorici. Že kot dijak je delal umazane dolgove. Iz realke so ga izključili, ker je druge kvaril. Pa tudi v trgovski in kmetijski šoli ni mogel naprej. Iz slednje so ga tudi ekspedirali. Mati ga z 200 K pošlje na Dunaj, da si dobi tu kakšno službo. A malopridnež je na Dunaju nastopal kot dragonski častnik, aviatik in posestnik avtomobila in dva trgovca v Flodidsdorfu za 900 K ogoljufal. Zdaj se nadebudni fant nahaja v zaporu.

Kača je pičila 7letnega Jož. Žerjala iz Šempolaja. Prepeljali so ga v tržaško bolnišnico.

Novi bankovci. Zadnjič smo poročali, da dobimo nove 100 kronske bankovce. Sedaj poročajo, da dobimo tudi nove 20 kronske bankovce, ker je sedanjih preveč ponarejenih.

Vojaske vaje v Južnih Tirolah. Dne 28. t. m. so zaključili vaje 14. armadnega zbora. Prestolonaslednik nadvojvoda Fr. Ferdinand je zasledoval dne 26. t. m. vaje južne stranke, dne 27. t. m. pa vaje severne stranke. Ko so prikorakali opoldne novi vojaki na pomoč, se jim je peljal prestolonaslednik naproti in jih ogledal. Vajam je prisostvoval do 9. ure zvečer. Dne 28. t. m. se je odpeljal prestolonaslednik k vajam že ob 5. uri zjutraj. Šlo je za napad na neko utrdbo, ki se je izborno izvedel. Ob sedmi uri zjutraj je ukazal prestolonaslednik odtrobiti. Ob 11. uri dopoldne se je prestolonaslednik odpeljal iz Sardara v Trident, od koder je odpotoval ob 2. uri 5 minut popoldne. Prestolonaslednik je izdal povelje, v katerem zelo hvali načrt in izpeljavo vaj, ki so bile zelo podobne operacijam v resnih časih. Vse vojake pohvali, zlasti je pa zadovoljen s težkimi napadalnimi topovi. Glede na vaje izvajajo vojaški strokovnjaki, da so se vse čete obnesle, tudi tiste, ki jih sestavljajo hribovci. Zelo so se obnesli tudi prostovoljni avtomobilisti, ki so dali na razpolago 30 avtomobilov. Kljub goratemu ozemlju se je pripetila le ena nezgoda. Ob navalu na neko utrdbo je padel četovodja Dollfus 10. lovskega bataljona tako nesrečno, da si je zlomil nogo, ki so mu jo takoj obvezali. Ponesrečenca je prestolonaslednik takoj obiskal in mu daroval 100 K. Italijansko kmečko ljudstvo je nadvojvodo z navdušenjem pozdravljalo.

Krvavi ples. V nedeljo so imeli tam na Soški cesti nekje javen ples. Pri plesu so se plesavci stepli in 21 letni Josip Boškin iz Pevme jih je tako zelo s kozarcem dobil po glavi, da je moral v bolnišnico. Ena rana je nevarna. Kot storilca so zaprli Ivana Bandeua in Franca Pavletiga.

Za jesensko-zimsko sezono.

Manufakturna trgovina

TEOD. HRIBAR

v Gorici, ulica Giosuè Carducci št. 6 (prej Gosposka ulica)

naznanja slavnemu občinstvu.

da so došle zadnje novosti za
ženske in moške obleke.
Preproge, zavese, koce (odeje)
itd. itd. itd.

Vzorci se pošiljajo proti vrnitvi franko na dom.

Velikanoč prihodnjega leta bo nekaj redkega. Veliko noč bomo imeli že dne 23. marca. Omenimo naj še, da bodo za Veliko noč trije prazniki. Dne 23. marca bo namreč Velika noč, 24. drugi velikonočni praznik, dne 25. marca pa bo praznik Oznanjenja Marije Device. Pač redke slučaj. —

Vstaja v ruski črnomoški mornarici. V Sevastopolju so proglasili vojno stanje ker so prevedli 300 mornarjev v ječo. Tudi v Kronstatu so aretirali več mornarjev.

Nesreča pri vojaških vajah se je baje zgodila v Galiciji. Ko je patrolja 12 dragoncev pod poveljstvom poročnika hotela preplavati reko Sano, so zašli konji v močvirje. Nekateri listi trde, da se je rešil le poveljnik, ki je bil najlažje opravljen, drugi pa trde, da so se rešili še 4 dragonci, 8 pa jih je utonilo. — Uradna poročila pa odločno zanikajo, da bi se bila zgodila kaka nesreča.

50 hiš zgorelo. Dne 26. t. m. je v mestu Eisenburg na Ogrskem nastal silen požar, ki je upelnil do 50 hiš. Neki 15letni dečko je zgorel.

Povodnji na Angleškem. Trajno deževje je povzročilo na Angleškem velikanske povodnji. Norwich je radi povodnji popolnoma izoliran. Vse železniške proge so prekinjene. Radi povodnji so morali odpovedati brigadne vaje. Brzozajne in telefonične zveze med Londonom in Norwichem so prekinjene.

Velika neurja. V Lincu je divjal 26. t. m. strašen vihar. Strela je udarila v novo stolnico in v več drugih poslopij. Dne 27. t. m. je divjal strašen vihar na Bodenskem jezeru, ki je razburkano kakor morje in morejo le s težavo vzdržati na jezeru paroplovbo.

13letna deklica odsekala glavo očetu. V Richmondu, Tex., je bila aretovana Pearl William, stara 13 let, obtožena umora. Ko je njen oče spal, je deklica vzela sekiro in mu odsekala glavo. Kot vzrok je navedla, da jo oče ni pustil iti na obisk k njeni teti.

Grozna družinska žaloigra. Iz Kijeve na Ruskem poročajo: Sin kmeta Rjabuszina v vasi Chrystrow je bil 15 let v tujini, kjer si je prihranil nekoliko denarja, s katerim se je vrnil domov, ne da bi prej kaj obvestil svoje stariše. Ko je prišel v domačo hišo, je našel samo sestro, ki ga pa ni poznala. Rjabuszin ji je pokazal svoje prihranke ter ji dal 5 rubljev, da bi prinesla dobro večerjo, nakar se je vlegel k počitku, ker je bil utrujen od potovanja. Rjabuszin se ni dal spoznati svoji sestri, ki je povedala staršem, da je došel bogat tujec z mnogim denarjem. Polotila se jih je lakomnost in sklenili so vsi trije, da tujca umore. Stari Rjabuszin je šel prej v gostilno, da se napije poguma. Tu pa je zvedel od občinskega predstojnika, da je tujec njegov lastni sin, ki se je že preje zglasil pri občinskem predstojniku. Vesel je hitel domov, kjer pa je v svojo grozo zvedel, da ste žena in hči tujca že umorili. Ko ste morilki zvedeli, koga ste ubili, ste se obesili v skednju, stari Rjabuszin pa je znorel in so ga morali oddati v norišnico.

Maroški sultan na Francoskem. Bivši maroški sultan Mulej Hafid se je pripeljal 26. t. m. v Versailles pri Parizu. Ker se boji predorov, se je vozil v avtomobilu. Ko se je sultan pripeljal v Versailles, ga je fotografiral neki časnikar z magnezijevo lučjo, kar je sultana tako prestrašilo, da ni hotel zapustiti avtomobila, dokler niso nesli fotografičnega aparata proč.

Zgodovina glavnega dobitka turških srečk. Delavec steklarne v Göstingu pri Gradcu, po imenu Ferdinand Hofer, je pred leti kupil turško srečko na obroke in jo izplačal leta 1907. Eno leto pozneje je umrl. Po njegovi smrti pa je njegova žena iz nepredvidnosti z drugimi papirji vred sežgala tudi turško srečko, k sreči pa je ostal kos papirja, na katerem je bila zapisana številka srečke: Te dni pa je prišel k udovi zastopnik, pri katerem je Hofer svoječasno srečko naročil, in lahko se misli njeno nepopisno veselje, ko je izvedela, da je srečka njenega rajnega moža zadela pri žrebanju dne 1. avgusta t. l. glavni dobitek 400.000 frankov. Uvedla je takoj potrebne korake, da se jej dobitok izplača.

Turško-italijanska vojska in notranje turške homatije nimajo prav nobenega vpliva na vrednost turških srečk, kar je najboljši dokaz za njihovo varnost in zanesljivost. Poleg tega pa tudi ni nobene druge srečke, ki bi imela šest žrebanj in za 1.800.000 zlatih frankov samih glavnih dobitkov vsako leto, kot jih ima turška srečka. „Slovenska Straža“ preskrbi to izborno srečko, ki ima vedno svojo vrednost in mora zadeti vsaj 400 frankov, vsakomur na mesečne obroke po 4 krone 75 vin. Kdor tedaj pomisli da s tem majhnim mesečnim plačilom našeti gotovo glavnico in da ima poleg tega takoj po vplačilu prvega obroka izključno igralno pravico, ki mu v srečnem slučaju čez noč zamore prinesiti bogastvo, ta gotovo postane naročnik turške srečke. Vsak naročnik turške srečke prejme 1 srečko »Slovenske Straže« v podporo revnih otrok z glavnim dobitkom v vrednosti 5900 K zastonj. Pojasnila daje in naročila sprejema za »Slovensko Stražo« g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Za Slov. Stražo je daroval po našem upravnistvu I K g. Anton Pahor, posestnik v Novi vasi pri Opatjemselu. Srčna hvala!

Ali imate že srečke »Slovenske Straže«? Posamezna srečka 1 K. Vrednost glavnega dobitka 5000 K. Vrednost vseh dobitkov 20.000 K.

Ali imate že Slomškove razglednice? Naročila na »Slovensko Stražo«.

Trst in Istra.

Kronanje M. B. v Strunjanu je izvršil dne 15. avg. tržaški škof dr. Karlin ob asistenci ljubljanskega knezoškofa dr. Jegliča, frančiškanskega nadškofa Marconija, monsign. prošta Faidutti-ja in obilne druge duhovščine. Navzoči so bili grof Attems kot zastopnik vlade, kontreadmiral Cohen, Jacopig, predsednik deželnega sodišča, Delles, predsednik pomorske vlade, župan Piranski dr. Fragiaco in drugi. Ljudstva je bilo okoli 20.000, gotovo 2 tretjini Slovencev in Hrvatov, žal da to naše slovensko ljudstvo ni čulo božje besede v svojem jeziku na slavnosti kronanja. Ni bilo tudi dovolj spovednikov zmožnih slovenskega jezika, patri frančiškani niso zmožni ne

slovenskega ne hrvaškega jezika. Mnogo našega ljudstva, teščega 18 ur ni moglo sprejeti sv. zakramentov.

Naši duhovniki Piranske in Koperske okolice so morali spovedovati tri dni cele dneve doma, da se je ljudstvo vsaj deloma moglo udeležiti odpustkov o priliki posebnega romanja dne 18. avgusta za Piransko in dne 21. avgusta za Kopersko okolico, katerega se je udeležilo vsakokrat čez 3000 Slovanov. Čuli so v Strunjanu prvokrat božjo besedo v svojem slovanskem jeziku 18. avgusta iz ust č. g. župnika Gabrielič-a, 21. avg. pa č. g. župnika Čemažarja in Budina.

Neobhodno potrebno je, da pride v Strunjan vsaj en pater frančiškan zmožen popolnoma slovenskega jezika stalno bivat, ker drugače naše ljudstvo ne bode moglo hoditi na božjo pot, kjer se mu ne nudi prilika, spovedati se v maternem jeziku.

»Sodalitas S. mi Cordis Jesu.« **dekana-ta: Koper-Kerkovce-Piran** ima svoj sestanek dne 2. septembra ob 10. uri pri Sv. Antonu poleg Kopra.

Književnost.

In še enkrat — »Livško jezero«. Da bo tudi zame »ta zadeva z »Gorico« absoluton končana«, pripomnim: 1) Besedo »predbacivanje« sem rabil v N. Č. n a m e n o m a, zavedajoč se dobro književne inferiornosti njene, misleč pa, da ž njo najbolj označim b i s t v o in z n a č a j polemike v »G.«. Sicer pa jo na ljubo anonimnežu rad popravim s slovensko, po »očituh« napravljeno, vsebinsko analogično: o č i t u š t v o.

2) Mojo »Romantiko« je kritika hv a l n o omenila v »Dom in Svetu« (enkrat dr. Lenart), »Duh, Pastirju«, »Času«, »Slovanu« (dr. Tomišek), »Slovencu« (dr. Bratina), Meditace, revue pro literaturu, umění a »filozofii IV. Obširno se je bavila ž njo »Zora«; »Straža« (štajerska) je delo premotrila z modernega stališča; »Cvetje«, slavista preč. o. Škrabca — katerega sem osebno prosil s t r o g e kritike, je označilo jezikovne hibe. Tudi nad »Zvonovo« kritiko ne tožim, dasi sem mnenja, — Glonar gloje sicer še dr. Prijatelj — da je deloma tendencioznoorigozna. Vprašam, kaj ima kritika moje »Romantike« v »Zvonu« z »Jezerom« opraviti? Recimo, da sem jaz grešil pri povratnih zaimkih, je li to že potem vzrok, da sme avtor »Jezeru«? Pa »Gorici« ne gre zato. Gre ji, da mene demagoško osmeši. Zato z l o r a b l j a proti meni opazko nekega gospoda iz Štajerske, če se še spominjam — Zlorabi! Dotični gospod je vrnil »Romantiko« in poslal obenem znani elaborat 4 verzov z ocvirki »pesmija«, »suša je zadušila« (!), »roža se ni razvila« (!) na naslov »N. T.« Ker pa »Nar. tiskarna« ni bila in ni lastnica moje »R.« in sem jaz do vinarja plačal tiskovne stroške in nagradil upravitelje moje zbirke, skratka: ker je »R.« in vse »R.« zadevajoče moja privatna last in lastnina, je tedaj tudi ona štirivrstična »ocena« m o j a, in je dejstvo, da si jo upa kritik v »Gorici« brez mojega dovoljenja zlorabiti

proti meni. Konstatiram javno netaktnost upraviteljev moje zbirke »Rom«, da izdajajo tuje, privatne zadeve in stvari. Zato jih nisem nagradil ne pooblastil, kakor jih ni niti tisti član kap. reda, ki jim za »publikacijo« svojega dela ne bo prehlvaren.

S tem zaključujem to neprijetno mi afero z »Gorico« in se zahvaljujem g. ur. »Novega Časa«, da je imel potrpljenje z menoj. Obžalujem pa način, s kakoršnim je proti meni nastopal kritik v »Gorici«, način, ki zelo, zelo diši po sofizmih in zamotavanju gotove struje, ki enako zametuje Tomaža Akvinca in Sv. Pavla in še mnoge druge. Če je taka kritika v »Gorici« umestna! — Amice kritik! Prvo, justitia, drugo, caritas! Dr. Ivan Pregelj.

Slov. Straža potrebuje pomoči!

Nova hiša

na prodaj v Solkanu, Franc Jožefa cesta št. 2. Poleg hiše vrt in zraven tudi dve njive zemlje. Hiša je v lepem pri-kupljivem kraju. Cena zmerna. **FRANC BOLTAR,** Solkan Fr. Jož. št. 2.

Gospodarsko društvo v Renčah

priporoča vsem prijateljem in znan-cem svojo

gostilno

kjer se toči naravno zdravo domačo belo in črno vino.

— Cena belemu 88 v. —

Ima tudi na prodaj okoli 35 hl. **belega domačega vina.** Cena zmerna po dogovoru.

M. ANDERWALD

trgovina s šp. cerijskim blagom in delikatesami, — GORICA

Tekališče Jos. Verdi št. 32, v hiši „Centralne posojilnice“

najtopleje priporoča

prečastiti duhovščini ter sl. občinstvu v mestu in na deželi, svojo veliko zalogo vsakovrstne kave, riža, olja, sladkorja, najboljše moke, čaja, likerjev, šampanjca in najfinejših vin v buteljkah, Velika izbira vsaki dan svežih najrazličnejših delikates in slaščic.

Postrežba točna.

Cene najnižje.

Posebno se priporočam gg. hotelirjem, gostilničarjem in kavarnarjem, ter sl. društvom, ki prirejajo veselice.

Srečke v korist „Slovenski Straži“.

4 krone 75 v

znaša mesečni obrok za turško srečko, ki ima šest žrebanj z nastopnimi glavnimi do-bitki vsako leto:

400.000	frankov
400.000	„
400.000	„
200.000	„
200.000	„
200.000	„

skupaj . . . 1,800 000 frankov

Prihodnje žrebanje dne 1. oktobra t. l.

Vsak naročnik turške srečke prejme 1 srečko v podporo revnih otrok z glavnim do-bitkom v vrednosti 5000 kron za sto nj.

Pojasnila daje za „Slovensko Stražo“ g. Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

Družinska

pratika

za leto

1913 je ravņokar
— izšla —

z zelo raznovrstno, zanimivo vsebino in mnogimi slikami. Dobiva se skoro po vseh trgovinah, na debelo pa v Ljubljani: v »Katoliški bukvarni«, prodajalni »Katol. tisk. društva«, dalje v trgovini Anton Krisper, Vaso Petričič, F. M. Schmitt in Iv. Korenčan; v Trstu: prodajalna »Katol. tiskov. društva«. — Cena komadu 24 vin., po pošti 5 vin. več. Zahtevajte jo povsod in de dajte si uslijevati drugih pratik.

VINO,

motno, zavreto, pokvarjeno se popravi. Prosi se mal vzorec prinesiti ali poslati.
Naslov pove upravništvo „Novega časa“.

Vsi, ki ste skrbni možje in očetje!

Ali hočete vsaj 10 vinarjev na teden žrtvovati za svojo oziroma za prihodnost svojih otrok? Potem pišite „Slovenski Straži“ v Ljubljani po knjizico gosp. župnika Haaseja o ljudskem zavarovanju, ki se vsakomur dološlje popolnoma zastoj.

Svoji k svojim!

Svoji k svojim!

MIHAELJ TURK

Gorica — na Kornu šte. 6 — Gorica priporoča slavnemu občinstvu svojo brivnico. Zagotavlja točno postrežbo. Sprejema naročila za maskiranje po zmerni cenah.

MIZARSTVO

odlikovano z električnim mehaničnim obratom

ANJ. CERNIGOJ

GORICA TRZASKA CESTA št. 18.

Izdeluje: Cerkvene oprave oprave klopi, spovednice, klečalnike. — — — — — Stavbena dela okna, vrata, podovi. — — — — — Zaloga pohištva omare, mize, postenje, stolice, okvirje, blazine in šuste. — — — — — Zaloga: Strugorških in rezbarskih izdelkov. — — — — —

»Slovenska Straža« v Ljubljani

želi imeti v vsaki občini po vsem Slovenskem zanesljivega človeka, ki bi sodeloval pri »Ljudskem zavarovanju«. Zagotovljen je dober in trajen zaslužek. — Ponudbe pod »Ljudsko zavarovanje« na Slovensko Stražo v Ljubljani.

V. Znidarčič & dr.

stavbena tvrdka

v GORICI VIA MATTIOLI.

Izdeluje vsakovrstne načrte, stat. račune, sprejema stavbinska dela vseh vrst, izdeluje tudi Westfal-trope patent. v vseh avstrijskih mestih št. 27221. Izdeluje enodružinske hiše po sistemu votli blok ki je najtrpežnejše zidovje, ki vzdržuje suha stanovanja z vedno isto temperaturo.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen

GORICA

Jos. Verdi tekališče šte. 37

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone zlate mostove, zobe na kaučukove plošče uravnavanje krivo stoječih zob. Plombe vsake vrste. 19

Ordinira v svojem ateljeju

od 9. ure dop. do 5. ure pop. št. 20

Goriška zveza

gospodarskih zadrug in društev v Gorici
registrovana zadruga z omejeno zavezo

posreduje pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji
kmetijskih pridelkov.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
TEKALIŠČE JOS. VERDI ŠT. 32.

Radi preselitve

na novo zgrajeno posestvo
na prodaj na Bleau,

5 minut od jezera, blizu farne cerkve.
Posestvo obstoji iz vrta in hiše z
8 sobami, urejeno za letovičarje, za
4 stranke, tudi pripravno za vsako
obrt ali kupčijo. — Naslov pové
naše upravnništvo.

Oddati je v Podgori pri Gorici
službo

organista.

Prosilec naj se oglasio pri ku-
racijskem uradu istotam.

ŠIRITE „NOVI ČAS“!

Zaloga vozov in drugih priprav v lastnih prostorih Via della Tesa št. 31.

Telefon št. 14-02. — Tu se sprejemajo nočna naročila.

Podjetje razpolaga z 18-timi krasnimi vozovi za mivaške sprevode ter lahko po-
streže z najfinejšo opremo, kakor tudi s čisto navadno.

V svoji trgovini na Corsu ima veliko izbero vencev iz umetnih cvetic, biserov, porcelana in
kovine ter izdeluje vence tudi iz svežih cvetic.

Vsakovrstne krste, kovinaste in lesene, oblike, čevlje in druga potrebščine za mrliče in spre-
vode, voščene sveče iz lastne tovarne itd. vse po nizkih konkurenčnih cenah.

NOVO POGREBNO PODJETJE, TRST

(vogal Piazza Goldoni) - CORSO 47 - (vogal Piazza Goldoni)

V podružnicah in zastopih: na Opčinah pri g. Mrzecu — v Nabre-
žini pri g. Vitezu — pri Orehu (Nogere) pri g. Jamšku
se dobi vse za pogrebe potrebno blago.

V slučajih potrebe se toplo priporoča udani

HENRIK STIBELJ,
deležnik in upravitelj podjetja.

Pozor!

Šivalni stroji po tovarniški ceni radi opustitve
zaloge
pri **M. ŠULIGOJ v Gorici Barriera 43**
blizu drž. kolodvora v lastni hiši.



Edina zaloga najboljših
sesalk za gnojnice

navadnih in raztezajočih od
3 m do 4.80 m. Cene od
50 do 80 K.

Razpršilnike vsake
vrst od 4 do 12 K.

Pinter & Lenard

v Gorici, Raštelj števil. 7 -- 8.

Prodajalna Katoliškega tisk. društva v Gorici

se je preselila in se nahaja sedaj

Montova hiša, Gosposka ulica števil. 2.

Priporoča se toplo za obilen obisk.